

กราบหัวใจ [[ครูบันดอย]] เสียสละ อุทิศตน มอง [[โอกาส สร้างฝัน]]
เพื่อเด็กพิเศษ

นำเสนอด้วย : 2 เม.ย. 2560

93 กิโลเมตร 5 ชั่วโมง จากตัวอำเภอแม่สุบเรียง มุ่งหน้าสู่ “โรงเรียนเพียงหลัง 11” หมู่บ้านสุลาเจียงต่อง ต.เสารังหิน อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน ระยะทางและเวลาดูจะไม่สอดคล้องกัน ตลอดเส้นทางไปสูงเป็นอย่างมาก ??? !!! เกิดคำรามและสิงอัศจรรย์ใจ ว่านี่มันคือถนน รถวิ่งได้จริงหรือ ด้วยสองข้างทางทุรกันดาร ถนนเป็นดินภูเขา ผุ่นแಡงๆ หินขาวๆ ระ ถนนไม่เพียงพาณการล้มลงมาบนถนน เพราภูเขาก็สามารถเดินทางไปได้โดยไม่ต้องลงจากถนน แต่รถต้องวิ่งในลำธาร ข้ามลำห้วยมากกว่า 40 แห่ง หัวสันหัวคลอนบนรถโฟร์วิล ซึ่งไม่มีรั้วขวาง ไม่มีเครื่องป้องกัน ต้องให้คุณครูและชาวบ้านลงมารับ ซึ่งการประสานงานก็จะได้ไปนั้น ต้องใช้การภารวน้าให้มีสัญญาณโทรศัพท์ เพื่อการนัดหมายที่ชัดเจน...

การไปเยี่ยมเยือน รร.เพียงหลวง 11 ในครั้งนี้ ด้วยเสียงลือเสียงเล่าอ้างถึง “ครูนักพัฒนา” ซึ่งได้รับรางวัลครูยิ่งคุณ จากการคัดเลือกครูผู้สมควรได้รับรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี และจากการต่อยอดขยายผลโครงการรวมสร้างเสริมการเรียนรู้ เพื่อสุขภาวะโดยเครือข่ายครูรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี จากการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ด้วยหัวใจของความเป็นครูที่สั่งสมประสบการณ์มาอย่างยาวนาน จึงมุ่งหวังจัดทำโครงการร่วมสร้างเสริมการเรียนรู้ เพื่อแบ่งปันทักษะและถ่ายทอดปัจเจกบุคคล การณ์ สมรรถนะ ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ ให้สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ศิษย์แบบครูมืออาชีพมีจิตวิญญาณกลมกลืนไปกับทักษะชีวิต ทำให้ลูกศิษย์รู้จิง นำไปใช้ประโยชน์ได้ สามารถพัฒนาตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นผลเมืองที่ดีของสังคมและเป็นคนที่มีความสุข

“เป็นครูมากว่าครึ่งชีวิต อีกเพียง 4 ปี ก็จะเกษียณอายุราชการแล้ว นึกแล้วเจ็บร้าวที่หัวใจ
ด้วยความเป็นห่วงเด็กที่เป็นมากกว่านักเรียน แต่พวกรเขาก็อูลูก หลาน ดังนั้น ในฐานะครูเก่าครูแก
จึงอยากรู้จะถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถทั้งหมดที่มีให้กับครูรุ่นใหม่
โดยเฉพาะครูที่มานับรัฐใหม่ในพื้นที่ทุรกันดาร ถึงแม้จะเป็นความจริงอยู่ว่าโรงเรียนอยู่ในพื้นที่ห่างไกล
การคมนาคมไม่สะดวกทุกฤดูกาล แต่ด้วยหน้าที่ความรับผิดชอบไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ไหนของประเทศไทย
ครูก็ต้องทำหน้าที่ด้วยความเข้าใจ ด้วยความรู้ ความสามารถอย่างเต็มภาคภูมิของความเป็นครู
และลงลึกว่าปัญหาข้อบกพร่องเด็กแต่ละคนที่มาอยู่กับเราไม่เหมือนกัน
จึงอยากรู้หรือเด็กใหม่ลูกใหม่อนหลานขออยากรู้ดีคิดว่าเป็นคนอื่น ขอให้เสียสละ
อุทิศตัวและเวลาด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู เพราะครูคือคนสำคัญสำหรับเด็กในการให้วิชาความรู้”
พ.สุพิทยา เดเมียกະลิน ผู้อำนวยการโรงเรียนเพียงหลวง 11
เผยแพร่โดยน้ำตาแห่งความหวัง ใจเด็กและชาวบ้านในชุมชน

ผอ.สุพิทaya กล่าวต่อไปว่า พื้นเพเป็นคนจังหวัดลำปาง แต่มาอยู่ที่โรงเรียนเพียงหลัง ตั้งแต่ปี2539 กว่า 21 ปีแล้ว ก็คงจะเกย์ยันที่นี่ไม่ไปไหน ตอนนี้ โรงเรียนมีครู 13 คน เด็ก 138 คน เป็นโรงเรียนขยายโอกาสสอนนุบาล ม.3 ซึ่งปีนี้เป็นรุนแรงมากที่เด็กจบ ม.3 มีเด็ก 7 คน แต่ทุกคนแม้ที่เรียนต่อ กันหมดแล้ว เป็นเรื่องที่น่ายินดีมาก เป็นความภาคภูมิใจของครุทุกคน จะนั่น สิ่งที่ครุวิจารณ์และกังวลมากคือด้วยเหตุที่สังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้สังคมที่หล่อหลอมตัวของครู โดยเฉพาะครูที่บรรจุใหม่ในแต่ละยุคแต่ละช่วงพบว่าครูติดโซเชียลมานา ขณะที่สอนหนังสือเด็ก เมื่อมีสัญญาณโทรศัพท์ครุกัดดูหน้าที่ ซึ่งไม่น่าเกิดขึ้นเมื่อเราทำหน้าที่ครูอยู่

จึงเป็นภาพที่ไม่ดีเด็กม่องพฤติกรรมครุ่นคลอดเวลา เพราะเด็กและครูอยู่ในโรงเรียนร่วมกันตลอด 24 ชั่วโมง เด็กจะมองภาพครูเป็นตนแบบ และซึมซับในภาพที่ไม่ดี หากเด็กทำบางจะมองว่าไม่ใช่เรื่องที่ผิด

“คำว่าครูค้าบอยู่ ต้องมีจิตสำนึก ที่ไหนครูขาด เรายังไบอยู่ที่นั่น จะลำบากแค่ไหน หากช่วยบ้านอยู่ได้ เราก็ต้องอยู่ได้ อยาลีมว่าครูมีเงินเดือน สามารถทำหน้าที่ได้เต็มที่เต็มความสามารถ เป็นพอเพียง แม่พิมพ์ ที่สังคมคาดหวังสูงมาก ไม่ว่าจะทำอะไรต้องคิดว่า ชาวบ้าน ชุมชน นักเรียน มองเรายังไง ต้องตระหนักให้มากอย่างยิ่งด้วย ขอให้เสียสละเวลาเราใจใส่สุดแล้วก่อนหนุนจนุ่นจืออย่างเต็มที่ เช่น การขึ้นมาสอนเด็กวันจันทร์เช้าก็อย่างให้เปลี่ยนเป็นวันอาทิตย์ เพราะเราใช้ปฏิทินดอย คือสอนวันจันทร์ถึงวันเสาร์ ใน 1 เดือน จะหยุดทุกวันที่ 26-3 ของทุกเดือน เพื่อให้ครูและเด็กได้มีเวลาลับไปอยู่กับครอบครัว กู้รจะได้หยุดเสาร์ อุทิศและวันหยุดราชการเหมือนโรงเรียนปกติไม่ได้ ด้วยการเดินทางที่ลำบากใช้เวลานานไม่สามารถกลับไปถึงครอบครัวและมีเวลาให้ครอบครัวได้ จุดสะท้อนและตระหนักในการที่ตุณอยู่โรงเรียนแห่งนี้ได้อย่างยาวนาน เพราะความใส่ชื่อของชุมชนและเด็ก เมื่ออยู่ที่ไหนสูบายน้ำ ชุมชนดี ช่วยเหลือจริงใจ ไม่สนใจหาก้าว ไม่มีครูกักขัง ทำงานได้เต็มหน้าที่เต็มความภาคภูมิ เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก ดังนั้น สามารถถูกยกหอดประสบการณ์ ความรู้ การสอนให้ครูคิด ซึมซับ ให้เข้าถึงจิตวิญญาณ จิตสำนึกของความเป็นครู รูหนาที่รับผิดชอบ จะทำให้ครูอยากอยู่กับเด็กด้วยหัวใจ”

ครูยุคใหม่ไฟแรง “ครูแม็ค” นายกิตติภัทร บำรุงรัตนชัย ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้น ป.1- ม.3 เล่าว่า มาเป็นครูที่เพียงหลวงได้ 1 ปี 9 เดือน เมื่อครั้งถูกบรรจุใหม่ ไม่เคยรู้เลยว่าที่นี่คือประเทศไทยและไม่รู้ว่าประเทศไทยจะมี รร. ที่มีแนวทางการเดินทางที่ทุกรันดริบแบบนี้ จากเด็กที่เติบโตและเรียนในเมืองมาโดยตลอด การเดินทางทั่วประเทศไปกลับกันระหว่างวัน สร้างความเป็นอยู่ แต่ปัญหาที่หนักกว่าคือเด็กพูดภาษาต่างประเทศหรือสื่อสารกันไม่รู้เรื่อง การปรับตัวกันเพื่อนร่วมงาน สภาพความเป็นอยู่ ก่อริน ไม่มีไฟฟ้า พ่อหมุดแสงอาทิตย์ก็ต้องจุดเทียนหรือตะเกียง ดังนั้น การสอนที่นี่เป็นมากกว่าครู ต้องเป็นพ่อและแม่ ทำหน้าที่ดังแต่เด็กเจ้าของบ้าน แม่เด็กเจ็บป่วย ครูก็ต้องดูแล

ครูแม็ค เผยต่อไปว่า เด็กที่นี่ขาดโอกาส เทคนโโลยี และขาดสื่อ การจะคาดหวังให้ผลลัพธ์ที่ทางการเรียนดีให้มีอนาคตในเมืองคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้น รร. จึงทำโครงการรวมสร้างเสริมการเรียนรู้ เพื่อสุขภาวะที่สามารถจะพัฒนาเด็กให้มีภาวะแห่งความสุขอันสมบูรณ์ใน 4 มิติ ได้แก่ กาย จิต สังคมและสติปัญญา โดยเริ่มด้านไหนก็ได้ เช่น ด้านร่างกาย ให้เด็กออกกำลังกาย ทานอาหารที่มีคุณภาพ ด้านจิตใจ อารมณ์ ทำให้เด็กมีความสุข หัวเราะได้ ด้านสังคม การสร้างความรัก สามัคคีความใกล้ชิดระหว่างเพื่อน คนที่เรียนเก่งแต่ขาดน้ำใจ ก็ต้องฝึกให้มีน้ำใจมาช่วยเพื่อน เด็กที่เรียนไม่ดีก็ฝึกเรื่องความยั่งยืนสามารถทำให้สังคมนั้นนำอยู่ได้ ซึ่งทุกด้านจะมีส่วนสนับสนุนผลของการเรียนของเด็กให้ดีขึ้นได้ เราไม่ได้มองเห็นจุดเด่นของเด็ก แต่เรามองเห็นจุดที่ควรพัฒนาและให้โอกาส โดยจะให้เด็กเขียนความฝัน 20 ข้อที่จะทำในปีนี้ เด็กเขียนมาตามกามา อย่างเรียนดอ อย่างมีเงิน ปลูกบ้านให้พอแม อย่างมีชีวิตที่ดีขึ้น สุดท้ายเด็กก็สรุปความฝันตนเองว่า “แต่ก็คงเป็นได้เพียงความฝัน เพราะไม่มีเงิน และพอมแมอย่างให้พอช่วยงานที่บ้าน” ในฐานะครูเกิดต้องเป็นครูแนะนำที่เปิดทางให้เห็นว่าความฝันนั้นจะเป็นจริงได้อย่างไร

“ผมสอนบรรจุไปเป็นครู รร. ขนาดใหญ่อยู่ในเมือง โดยถูกเรียกให้ไปปฏิบัติหน้าที่ทันที ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นวันที่ รร. จัดกิจกรรมวันเด็ก ผมถือกล่องถ้วยรูปเด็กๆ ที่กำลังหัวเราะสนุกสนานมีความสุข รอยยิ้มของเด็กที่พานเล่นสกอลองคือสิ่งที่ดึงผมไว้ ผมไม่อยากให้วันเด็กเป็นวันแห่งความเศร้า เด็กอย่างกับครูที่เขารัก เราถูกเลี้ยงสุขสบายมาตั้งแต่เกิดที่บ้านมีพร้อมทุอย่าง แต่เด็กที่นี่ลูกออมเม็ดเดียว ขัม 1 ชิ้น แบงกันกินตั้งหลายคน หรือการที่ผมปลูกผัก 1 แปลง ไม่รู้เมล็ดพันธุ์ที่ปลูกลงไปนั้น จะเจริญเจ็บโดยอกอกอกรากหรือจะตาย เช่นเดียวกันเด็กเหล่านี้ ไม่มีผลกระทบโดยตรง ไม่ใช่ลูก ใช่หลาน ผมจะปล่อยปละละเลยก็ได้ แต่ด้วยคำครู และจากพระราชดำรัสของพระองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงฝึกถึงครู “ฉันฝ่ากเด็กช้าเข้าเหล่านี้ด้วย ตัวฉันอยู่ไกล ครูดูแลด้วยนะ” ผมคือครูที่จะขอทำหน้าที่ในวิชาชีพที่ได้เลือกแล้ว” ครูแม็ค กล่าว

ครูเจมส์ นายสุรชัย ปันตาคำ ครูอัตราร้าง ศิษย์เก่าของ รร. เพียงหลวง 11 ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจจะกลับมาเป็นครูที่ รร. แห่งนี้ กล่าวว่า เดิบโตและอยู่ในชุมชนสลาเจียงต้องมาตั้งแต่เกิด จึงได้เล่าเรียนหนังสือที่ รร. เพียงหลวงตั้งแต่เด็กชั้นอนุบาล- ป.6 ขณะนี้ ยังไม่ได้เปิดขยายโอกาส

เด็กนักเรียนหล่ายคนมีความผันที่จะเป็นครู เพราะชีวิตมีความผูกพันกับครุตลดเวลา
จึงเห็นครูเป็นตนแบบที่ชัดเจนที่สุดกว่าอาชีพอื่นๆ ดังนั้น
การทำให้ครูมีจิตสำนึกเสียสละอุทิศเวลาให้กับการเรียนการสอน โดยการทำให้ครูอยู่กับ รร.ได้นานๆ นั้น
เป็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในบริบทพื้นที่พิเศษ เพราะหากไม่ใช่คนในพื้นที่อย่างตอนเอง
ซึ่งการอยู่ดังแต่เกิดก็คุณชิน ห้ากจะลงไปในเมืองก็อาศัยรถพอกาแมค่าที่เขาของขึ้นมาขายทุกวันสาร
โดยเฉพาะครูผู้หญิงบางครุ่งต้องอาศัยรถขนวัว ควาย
ลงไปจะยากลำบากมากกว่าครูผู้ชายที่ยังสามารถขับรถมอเตอร์ไซด์ได้ ปัจจุบันนี้
รร.ยังมีจำนวนเด็กเข้าเรียนลดลงเนื่องจากเปรียบเทียบกับบริบท รร.ในลักษณะเดียวกันถือว่ายังมีจำนวนมากอยู่

นายอุดม สาริธรรม นักเรียนชั้นม.3 อายุ 17 ปี เปิดเผยว่าความดีใจว่า กำลังจะจบชั้นม.3 รุ่นแรก
โดยวางแผนจะไปเรียนต่อระดับชั้นม.4 สาขาวิทยา-คณิต ที่ รร.บ้านกุดวิทยาคม อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่
เนื่องจากมีความผันและตั้งเป้าหมายอย่างมุ่งมั่นจะเป็นครูต่อไป จะได้กลับมาช่วยเหลือประชาชน คนในหมู่บ้าน
ตัวเองเกิดและเติบโตที่นี่ มีพี่น้อง 7 คน เป็นคนที่ 6 พี่น้อง 4 คน เรียนที่ รร.เพียงหลวง 11 นี่ จบไปแล้ว 2
คนและก็ลงไปเรียนต่อที่จังหวัดเชียงใหม่เช่นกัน ทุกคนเรียนที่ รร.แห่งนี้ด้วยความสุข ผู้อำนวยการและครูใจดี
ผมได้เรียนและเป็นนักเรียนกันจนตอนที่ รร. หากรู้สึกจะกลับมาช่วยเหลือ รร.อย่างแน่นอน
ดังที่คุณครูทุกคนได้ให้โอกาสให้ความรู้ชี้แนะแนวทางให้กับเด็กที่มีโอกาสไม่มากนัก
ได้สร้างผันของตนเองให้เป็นจริงได้

ขอบคุณข่าวจาก newsthaihealth@gmail.com